

ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
เรื่อง กำหนดประเภทและลักษณะความผิดวินัยนักศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประเภทและลักษณะความผิดวินัยนักศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการงานด้านวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ และข้อ ๓๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ และมติคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมติคณะกรรมการนโยบายและแผน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงกำหนดประเภทและลักษณะความผิดวินัยนักศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ความผิดวินัยไม่ร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดที่ต้องได้รับการพิจารณาลงโทษได้ ไม่เกินภาคทัณฑ์หรือทำทัณฑ์บน

“ความผิดวินัยร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดที่ต้องได้รับการพิจารณาลงโทษ ตั้งแต่พักการศึกษา ๑ ภาคการศึกษาขึ้นไป

ข้อ ๒ ประเภทและลักษณะความผิดวินัยนักศึกษา

(๑) ประเภทความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ได้แก่

- ก. แต่งกายผิดระเบียบ หรือไม่สุภาพเมื่อเข้ามาในมหาวิทยาลัย
- ข. มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือสื่ออื่น ๆ ที่ลามกอนาจารไว้ในครอบครอง
- ค. สูบบุหรี่หรือมีไว้ในครอบครอง หรือจำหน่ายแจกซึ่งบุหรี่ สุราเมรัยของมีนเมา หรือสารควบคุมใด ๆ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้สำหรับการเสพสิ่งเสพติดหรือสารควบคุมใด ๆ
- ฌ. มีไว้ในครอบครองซึ่งอุปกรณ์การเล่นการพนัน
- ง. กระทำผิดระเบียบการใช้ยานพาหนะ การใช้อาคารสถานที่ หรือพื้นที่ของมหาวิทยาลัย หรือเข้าพักอาศัยอยู่ภายในมหาวิทยาลัยเกินกำหนดเวลาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่สกปรก
- จ. แสดงกิริยาไม่สุภาพต่ออาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือไม่เชื่อฟังคำสั่ง คำตักเตือนของอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ หรือแสดงกิริยาอันไม่สมควรเมื่อเข้ามาในมหาวิทยาลัย ชั้นเรียน ห้องสอบ หรือติดต่อหน่วยงานของมหาวิทยาลัย
- ฉ. ไม่แสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เมื่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ
- ช. ประพฤติตนไม่เป็นสุภาพชน เช่น กล่าวคำเท็จ พูดคำหยาบ คำส่อเสียด ด่าทอ เป็นต้น
- ซ. จัดทำหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน ภาพถ่าย หรือภาพเคลื่อนไหว หรือสื่ออื่นใดอันลามก

ณ. กระทำความผิดโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ญ. ประพฤติหรือกระทำการใดๆ ในลักษณะหมิ่นเหม่ต่อการกระทำผิดวินัยนักศึกษา ร้ายแรง

ฎ. กระทำการใด ๆ ที่ประชุมคณะกรรมการวินัยนักศึกษาพิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยนักศึกษาประเภทไม่ร้ายแรง

(๒) ประเภทความผิดวินัยร้ายแรง ได้แก่

ก. กระทำความผิดวินัยนักศึกษาประเภทไม่ร้ายแรงเป็นอาจิลและถูกคณะ วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ลงโทษตักเตือนไว้เกิน ๓ ครั้ง

ข. ไม่มีสัมมาคารวะ แสดงกิริยาก้าวร้าว กระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูถูก ดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือทำร้ายร่างกายอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ค. ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม จารีตประเพณีที่ดีงาม หรือกระทำการใดๆ อันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียในทางผู้สาว

ฌ. เล่นการพนัน มีส่วนร่วม หรือสนับสนุนการเล่นการพนัน

ง. ลักทรัพย์ ยักยอก ฉ้อโกงทรัพย์ หรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของมหาวิทยาลัย

จ. เสพสุราเมรัย ของมีเงินเมา หรือสิ่งเสพติดใด ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ฉ. ฝ่าฝืนกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศมหาวิทยาลัย หรือประกาศของคณะ วิทยาลัย หรือสำนัก

ช. การใช้จ่ายพาหนะในลักษณะที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน เช่น ขับรถเร็ว ขับรถย้อนศร เป็นต้น

ซ. แสดงถ้อยคำหรือข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ตนหรือบุคคลอื่น หรือปกปิดข้อความอันควรบอกต่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ณ. ปลอมแปลงลายมือชื่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย

ญ. ปลอมแปลงเอกสารของมหาวิทยาลัย หรือเอกสารอื่นใด หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนโดยจงใจและเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งใช้โดยปกติสุขของส่วนรวมเสียหายหรือถูกทำลาย

ฎ. นำกิจกรรมหรือวิธีการอันไม่เหมาะสมมาปฏิบัติภายในมหาวิทยาลัย หรือภายนอกมหาวิทยาลัย

ฏ. ก่อการหรือมีส่วนร่วมก่อการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายระหว่างนักศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือนักศึกษาสถาบันการศึกษาอื่น หรือบุคคลอื่น

ฐ. พก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งเสพติดต้องห้ามตามกฎหมาย

ฑ. พก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งที่สามารถใช้เป็นอาวุธ หรือสิ่งใช้แทนอาวุธ หรือสิ่งผิดกฎหมายอื่นใดเมื่ออยู่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย

ฒ. ใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ เพื่อกระทำความผิดทางสื่อ หรือสื่ออื่นใดที่ส่งไปในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของผู้อื่น สังคม หรือของมหาวิทยาลัย หรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม

ณ. แอบอ้างหรือใช้ชื่อมหาวิทยาลัยไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต

ด. กระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษและลักษณะความผิดได้สร้างความเสียหายหรือเสื่อมเสียต่อมหาวิทยาลัย

ด. กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามลักษณะ ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เช่น ลักทรัพย์ ยักยอก ฉ้อโกง เป็นต้น

ธ. กระทำความผิดอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย โดยกระทำการทุจริตหรือทุจริตการสอบ (ยกเว้นการสอบประจำภาคของมหาวิทยาลัย) หรือพยายามกระทำการเช่นนั้น

ท. ละเมิดกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง หรือกฎหมายอื่นใดที่รัฐกำหนดไว้ หรือกฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะ หรือของหอพักนักศึกษา

ธ. ประพฤติละเมิดกฎหมายบ้านเมืองจนต้องได้รับโทษในคดีอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

น. ประพฤติหรือปฏิบัติตนไปในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือเสียหายต่อชื่อเสียงและเกียรติคุณของตน หมู่คณะ ผู้ปกครอง หรือของมหาวิทยาลัย

บ. เป็นผู้ก่อเหตุ หรือยุยงให้เกิดความวุ่นวายร้ายแรงขึ้นภายในมหาวิทยาลัย หรือก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างนักศึกษา

ป. กระทำการก่อกวน รบกวนความสงบเรียบร้อยปกติสุขของผู้อื่น หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ขัดขวางอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนหรือกระทำการใดๆ อันก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ผ. ทำร้ายร่างกายอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ รวมถึงการทำร้ายบุคคลทั่วไป

ฝ. กระทำการใดๆ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการวินัยนักศึกษาพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยนักศึกษาประเภทร้ายแรง

ข้อ ๓ การพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยนักศึกษาประเภทความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้อยู่ในขอบข่ายตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ หมวด ๒ โทษฐานผิดวินัยนักศึกษา ข้อ ๓๑ (๑) (๒) และ (๖)

ข้อ ๔ การพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยนักศึกษาประเภทความผิดวินัยร้ายแรงให้อยู่ในขอบข่ายตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ หมวด ๒ โทษฐานผิดวินัยนักศึกษา ข้อ ๓๑ (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ข้อ ๕ กรณีมีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความ เพื่อปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุดท้าย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ ดร.ธีรสุดา บุนนัยโสภณ)

อธิการบดี